

kring Kjøbenhavn, hvor jeg særlig er kendt, Egnen, Vest for Hellerup oppe omkring Lyngbyvejen, at Jordbrugerne paa den Tid, hvor Soldaterne kunne ventes, paa de Steder, hvor deres Komme kan anrette Stæde, sætte Stofte med Halmknipper ned i Jorden, for at Officererne kunne se, hvor de Steder ere, paa hvilke de ikke bør komme. Men der er dog mange Officerer — meget langt fra alle, men dog mange — som have en saadring Opfattelse af Betydningen af de civile Erhverv, at de ikke bryde sig stort om disse Afvisere, men raat væk lade Soldaterne løbe ind paa de Steder, hvor de ikke burde komme. Jeg nærer imidlertid ingen Tvivl om, at naar den højtærede Minister ogsaa tager sig af dette Punkt, vil den for de civile Erhverv fuldt ud tilfredsstillende Vind, der lyste ud af hans Udtalelser forleden Dag, komme til at brede sig ned faennem hele Officerkorpset lige til de yngste Løjtnanter, som i Reglen ere de værste. Jeg har fra en Nabo derude faaet nogle Oplysninger om, hvorledes det er gaaet ham. I Fjor Løb Soldaterne paa hans tilsaade og til Tilgaaning bestemte Marker; han klagede saa til Krigsministeriet, og fra Krigsministeriet fik han under 12te September 1895 en Skrivelse, hvori det meddeltes ham, at det er blevet indstærpet de paagældende Afdelinger, at Betrædelser af tilsaade og til Udsæd tilberedte Marker under Øvelserne er forbudt, samt at Roemarker og Marker, hvor Sæden ligger paa Staaer ikke uden bydende Nødvendighed maa betrædes. Men uagtet altsaa dette var indstærpet, viste det sig, at Officererne lode deres Mandskab løbe der alligevel, og det er i den Henseende jeg tror, at der tiltrænges ikke blot en skriftlig, men en meget alvorlig Indstærpelse til Officererne af, hvorledes de skulle og bør tage Hensyn til den civile Befolknings Interesser, en Indstærpelse, som jeg efter den højtærede Ministers Udtalelser ikke nærer Tvivl om vil komme. — Hvad Statistene angaar, som jeg tillod mig at omtale forleden Dag, er jeg ogsaa egentlig fuldstændig enig med den højtærede Minister. Jeg er enig med ham i, at naar de gode Folk ikke kunne føre mellem dem uden at føre Hjørner af, viser det, at de netop trænge til at føre der, men mine Naboer og jeg trænge sandelig ikke til at lægge Stætte til, og det forstaar den højtærede Minister godt, idet jeg forstod paa ham, at vi kunne gøre os Haab om, at han om ikke i Aar saa til næste Aar vil løbe disse Stætte af os og stille dem op ude paa Fælleden. Saa kan jo baade Artilleriet og om saa skal være, Husarerne med, springe omkring deri lige saa galt de lyste.

Bramsen: Den højtærede Indenrigsminister vilde ikke være enig med mig i, at der paa det forelagte Budget var en Merudgift til Jærnbanerne af 3,300,000 Kr. større Udgift end Indtægt. Det har i Virkeligheden forundret mig, at den højtærede Minister ikke i den Henseende vil slutte sig til mig, da det jo dog er fastfæstet, at vi her have faaet forelagt et Budget, hvoraf disse Tal ganske tydeligt fremgaa. Paa Indtægtsiden under Rente af Statsaktiver findes de 3,298,000 Kr. og paa Udgiftssiden, paa §§ 26 og 27, ganske særlig paa § 27 findes de 5,765,000 Kr., og naar det ene Tal trækkes fra det andet, fremkommer den Merbelastning af Budgettet af 2,467,000 Kr., som jeg forleden har omtalt. Det er ikke mig, der siger, at det er denne Merudgift, men det er den høje Regering, der siger, at det er denne Merudgift; det findes opført som Udgift, og det findes stillet op som Udgift imod den Indtægt, som vi kunne have af Statsbanerne. Den højtærede Minister gjorde den Indvending, at der er adskillige Ting paa dette Udgiftsbudget, — som altsaa er 22,427,000 Kr., der er stillet op imod en Indtægt af 19,960,000 Kr. — som man ikke med Rette kunde hense til Udgifter, — uagtet altsaa Regeringen selv har gjort det der. Jeg skal da dertil svare, at jeg udtrykkelig i mit sidste Indlæg udtalte, idet jeg specificerede samtlige 22,427,000 Kr., at nu kunde jo hver efter sin Smag og Opfattelse udtage af disse Poster det, som han mente, man ikke retteligt kunde belaste det paagældende Aars Budget med, altsaa saadanne Poster, som maatte staaes af forøge Jærnbanernes Aktivmasse. Det er altsaa ikke mig, der har udtalt, at der ikke skulde være Adgang til i saa Henseende at udøve nogen Kritik; jeg har kun givet de nødvendige Tal i den Henseende, for at man skulde kunne udøve en saadan Kritik. Ganske vist har jeg for mit personlige Bedkommende udtalt, at jeg egentlig ikke kunde se, at der af disse 22,427,000 Kr. vilde være nogen Post, man med Rette kunde betegne som en Forøgelse af de bestaaende Jærnbaneraktivers Værdi. Den højtærede Minister har nævnt en Post paa 374,000 Kr. som Rentegaranti til Aktionærerne i tvende Jærnbaner, den østjællandske Jærnbane og den lollandsk-falsterke Jærnbane, og har der gjort en Indvending, hvis Vægt jeg paa ingen Maade skal underkende. Han har nemlig sagt, at det ikke var nogen Statsbanerudgift, men det er dog ganske vist en Banestatsudgift, og jeg har altid set Sagen saaledes, at den lollandsk-falsterke Bane og østjællandske Jærnbane i Virkeligheden maa siges rent at drives for